

Capri, Juni 1877.

Kære Edward Grieg!

Jeg har ikke haft den Gæde at høre fra dig, siden jeg sidst skrev til dig fra München, men da jeg har en Anelse om at vor første Tonestalds Fødselsdag snart nærmer sig eller maaske alt er forbi (her har man ingen Almanak, hvori man kan se Berömtthedens Fødselsdag) saa "tager jeg nu atter Demens fat" for at ønske dig lykkeligt til Lykke med Dagen og ønske dig A rigtig, musikalsk Aar med mange geniale Ideer. Maaske du nu skriver paa en stor Opera, hvormed "Gevind Bold" er vel ikke ganske gaart af Glemme, og Professa Dietrichson, Tekstmanden, har du jo i Kristiania. Hardangerluffen maaske være "musikalsk":

I Rom havde jeg den store Gæde at høre den deilige Musik, du har sat til mine 5 Præmad. ge. Fur Bosch sang dem for mig, aften i Hjemmet, engang i den skandinaviske Forening for A stort Læg. De danske Damer var især saa begejstrede for den norske Musik. Især henrev

"Med en Premilavers." Den vil man altid høre
op og blir aldrig kjed af. Jeg elsker naturligtvis
alle, især dog, foruden "Premilaver", Dan Phogtens
og "Et Klask", "Jeg rejste". - Og Fair Book foretrak
den saa viderligt og smukt, hans er selv, som
du ved, saa musikalsk.

Førrige Aar paa denne Tid gik jeg i Frederiksberg,
og ventede paa, at den Klighed skulde ankomme -
saa gaar du nu vel i Hørdanger, det "underligt"
og jeg sidder her meget ensom paa Capri. Jeg er
har den eneste Skandinav, naar jeg ikke vil med-
regne et Menneske, der kaldes en Svensk, kaldt Eng
Lander, og som bor i et andet Hotel. - Hvad
har jeg ikke oplevet, siden jeg drog fra Alteschen
Rom, Neapel, denne delige Omegs! Men at
fortælle dig alle mine sydlige Indbyr, vilde være
urisdvendigt. Du bliver kun at rode op i dine
egne Reiserinder, for at forstaa mig. I Karne-
valstiden tænkte jeg paa dig, baade paa den
Komposition derfra, og hvad du havde fortalt
mig om dine Oplevelser, den russiske Dame etc.
Jeg var ofte paa Piazza Navona, den aabne
Plads nær Pantheon og dandsede. Entvold
sigte jeg at dandse en norsk Sprunger, Italiensere

gav miggyernig iagttagende, maaske beundrende,
Plads for mig, men saa var jeg saa uheldig
midt i Dandser at spande Bumb for hoit,
saa at jeg stødte til en Habermis Tamburis
(Jeg vid ikke, om der gik Hul paa den) og nu
var Marsen forbi. Han greb mig i Knaen
og vilde staa, og jeg, ulig mine svindige Fer-
fæde, reddede mig at revie mig løs og ilo
bord. Karnavalloere, Orsig, Vatikansk, em-
promiserede Fester i Kampgroens, i Kolosse-
um; Maarsken og ved Mandolinblær, Jul-
aften i Rom, Nytaarsdag i Peters Kirken, Orsig
gjennem Fan Colbran til Fyrtuend Wetzgenstein,
Opjansons Hjerning, drie Viser hos Fan Rosch,
Nacht, Habermis, at saaret Neuvor! Noget
af det Moromete var, da jeg skulde mid i ders
blaa Grutte. Jeg var saa ogsysg, at jeg ikke volds
end, jeg brände mig, her over Baaden for at oppe
til Neptun, dertil syntes mig, at der isse tab-
ning, var i Fjeldvæggen, thi Jweis gik saa hoit,
at der tildele skjælte Arbeidinger. "Jæd i det
nischo Hul." tænkte jeg, "noss du kommer leverer
end iggen! Det er jo lige mid i Underverdenen!"
Og jeg tænkte paa den skvordige Fan Nua,
og forstod nu saa godt, at her skreg, da her
skulde mid i Afgrænders. Endelig kom vi ind

Skulde du mig ang, ville skive af farled til mig, saa i Adressen: Komul Klauisen, Næst

meine död end lewande. En norsk Præstedatter
var med, huns skjønte end for mig, et Par
grønne Bontklæder end at afe paa dem; maade
traude hwar at jeg, der var temmelig overprøvet
af Pæs, end at det drøppende Haaret, var Næst
hans selv. Han var ender sygere end jeg. Sed
vi var end end i gjen, trøstte vi, og glad var
vi, da vi kom hvar. Naturligvis maa jeg
gjættage denne Tur, naar jeg bli mæ sjøstærk,
elle naar Veris bli stillere. - Mæis Dag hængar
gjætt ender end. Jeg skruer og læser. Til Røst
heller til Gul vil de atten kunne faa las noget
af din Reisesfælle. Hvor yndigt der var i Bayreuth!
Hva tanker jeg afte der paa. Høstar der de tre Rhein-
dåts, der gik skende og syngend foran os, naar
vi skulde til Theatret! Og Skøjførsterboliger og
Korrespondancerne og Knud & Kwall, Prenscher, og
Fsk Schefsky elle "Rette mich, meis Geliebter!"
Og Turen over Bremen til Cassensass! Og Toddyen
der, Ibsens uiterante Tale, og Turen i Omrygen!
Det er allfar mest at erinde paa usang. Fru Ibsen
har jeg for nogle Dage sidens hand et ventigt
Brev; ligeledes A fra Sigurd. Jeg kommer nuh
og paa til at vare i Rom næste Vinter; meget italeit
har jeg ikke. Jeg siger som du "Picanesinno," Furiosa
og alle slige betydte Udtryk. Ta, lidt mere har jeg
dog. Til Fru Maria meis ventigt-Ledere! Kunder
jeg sende hend den smukke Blomstebuket, som staar